

Fraværende med Orlov.

Jørgensen, S.; Mørk; Nyholm, H. C.

Fraværende.

Fenger; Gad; Hansen, S. A.; Jensen, Jacob (fyg); Jensen, R.; Krabbe; Kühnel; Nyholm, C. B.; Olsen, P. C.; Rimestad; Schroll; Vandsborg (fyg); Winther; Barfod.

Man gik dernæst til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af: „Udkast til Lov om extraordinært Pensionstillæg for afflediget Generallieutenant N. C. Lunding.“

(Lovudkastet findes i Tillæg A.)

H. M. Petersen: Med Hensyn til denne Sag er jeg ikke saa ministerielt findet som med Hensyn til den foregaaende, og det samme gjælder forresten om de to følgende Sager paa Dagsordenen, men de foreligge ikke nu, og jeg skal derfor holde mig til nærværende Lovudkast. De indeholde alle Tre i deres Titel Ordet „extraordinært“, men jeg kan egentlig ikke see, at der i det foreliggende Tilfælde er noget sænderligt Extraordinært. De gjældende Pensionslove give Bestemmelser, hvorefter de, der have været i Statens Tjeneste, skulle pensioneres, og det forekommer mig, at der vel nu kan være Opfordring for Repræsentationen til at tage under meget nøie Overveielse, hvorvidt man ikke hidtil har været for estergivende, saaledes at det Extraordinaire næsten er gaaet over til at blive ordinært, idet man har tillagt de allerede Pensionsberettigede større Pension, end Loven foreskriver, og Skkepensionsberettigede Pension. Den ærede Minister har i Motiverne underrettet os om den paagjældende høitstaaende Embedsmands Tjenestetid og Virksomhed, og han har deri søgt Grunden for Krigsministeriet til her at foreslaae en forhøjet Pension. Jeg skal nu ikke indlade mig paa at bedømme den omhandlede Embedsmands Gjerning i hans Embedstid, og allermindst hans Gjerning som Commandant i Fredericia i 1864, men det forekommer mig, at det snart er paa Tiden, at man — for at jeg skal gjen-

tage, hvad jeg tidligere sagde — nøie overveier, om det ikke er rigtigt nu at sætte en Stopper for ideligt her at bevilge ikke saa Summer til Pensioner udover de engang fastsatte Regler. Det bliver saa hyppig betonet i denne Sal — og jeg fortænkter ikke Ministrene i, at de gjøre det —, at Vedkommende er vel tjent, har tjent med Hæder o. s. v. Det er glædeligt at høre; thi deraf maa man slutte, at der i vor Embedsclassse saagodt som ikke findes Noget, som ikke er vel tjent og hæderlig, men vi have dog ogsaa haft Exempler paa, at man har været nødt til fra Ministerpladsene at sige os, at nogle Vedkommende knap have opfyldt de Pligter, Loven har paalagt dem. Vi have alligevel voteret dem det Begjærte, og det forekommer mig, at man er kommet lidt længere ind paa denne Bane, end ønskeligt er. Tre Embedsmændenes Bønninger for smaa, saa lad os lægge Noget til dem, ere Pensionsreglerne for strenge, saa lad os gjøre dem mildere — det er et andet Spørgsmaal —, men det forekommer mig rigtignok, at vi hyppig bevilge extraordinaire Pensioner, uden at der foreligger noget Extraordinært. Denne Tanke har længe foresøvet mig, og jeg har i Almindelighed villet tillade mig at udtale den ved denne første Behandling, men den rammer ogsaa de to følgende Sager paa Dagsordenen, og naar den Tid kommer efter Forhandlingernes Gang, da der bliver Spørgsmaal om at nedsætte et Udvalg, skal jeg bidrage Mit til, at, et saadant bliver nedsat til at overveie saavel denne Sag som muligvis ogsaa de to følgende, hvorefter det skulde glæde mig, om det vordende Udvalg vilde tage disse mine Udtalelser under alvorlig Overveielse. Vi see daglig, at der bliver krævet Meget af Skatteyderne. Der blev ifjor vedtaget en stor og gennemgribende Lov, som lægger stærkt Beslag paa Statens Finanser. Følgerne deraf kunne ikke undværlig, og deri maae vi finde os; men det forekommer mig, at dette giver os en stærk Opfordring til kun i ganske enkelte Tilfælde at gaae videre, end de engang fastsatte Regler tillige.

B. Christensen: Jeg havde ikke hørt i Sinde at tage Ordet i denne Sag; men jeg